

پوشش خوراکی کیتوسان و تاثیر آن بر عمر انباری قارچ خوراکی تکمه ایریحانه امین زاده^{1*}، علی اکبر رامین²، فریبا امینی³، مصطفی مبلی²

1- دانشجوی کارشناس ارشد علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان. 2- اساتید علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه

صنعتی اصفهان. 3- استادیار گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اراک* نویسنده مسئول

چکیده:

قارچ تکمه ای در مقایسه با میوه ها و سبزی ها سرعت تنفس بالایی دارد. پوشش کیتوسان برای افزایش عمر انبارمانی برخی میوه ها توصیه شده است. آزمایش حاضر جهت یافتن بهترین غلظت کیتوسان برای افزایش عمر انبارمانی قارچ تکمه ای به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار در سال 1391 انجام گرفت. تیمارهای مورد نظر شامل: غلظت های 0، 7، 14، 21 و 28 روز پس از نگهداری در انبار در دمای 1 درجه سانتیگراد و رطوبت 90 درصد بود. قارچ ها پس از تیمار با کیتوسان در سلفون بسته بندی شدند. پس از هر دوره نگهداری در انبار، قارچ ها از لحاظ برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی ارزیابی شدند. اثر زمان بر تمامی صفات اندازه گیری شده معنی دار بود. کیتوسان اثر معنی داری بر تمامی شاخص های اندازه گیری شده به استثناء پهاش در سطح احتمال 1 درصد داشت. بالاترین میزان سفتی، اسیدیته قابل تیتراسیون، مواد جامد محلول و کمترین کاهش وزن و پوسیدگی در قارچ های تیمار شده با کیتوسان 2 درصد و کمترین شاخص های فوق در تیمار بدون کیتوسان گزارش گردید. غلظت های مختلف کیتوسان برای شاخص پوسیدگی با هم تفاوت معنی داری نداشتند. اثر برهمکنش بین غلظت چیتوسان و زمان نمونه برداری فقط برای شاخص کاهش وزن و پوسیدگی در سطح احتمال 1% معنی دار بود. کلمات کلیدی: قارچ تکمه ای، پس از برداشت، کیتوسان، عمر انبارمانی

مقدمه:

قارچ تکمه ای از تیره Agaricaceae با نام علمی *Agaricus bisporus* می باشد [8]. قارچ در مقایسه با میوه ها و سبزی ها سرعت تنفس بالاتری دارد و نبود لایه محافظ برای جلوگیری از هدر رفتن آب، فاسد شدن آن سریع اتفاق می افتد. لذا کاهش عمر قفسه ای و عمر انبارمانی برای توزیع و عرضه قارچ محدودیت ایجاد کرده است [2،9]. فاسد شدن قارچ یک روز بعد از برداشت آغاز میشود که با تغییر رنگ قارچ شروع شده و از سفیدی به قهوه ای متمایل میشود که ناشی از فعالیت آنزیم تیروزیناز میباشد [8]. به نظر می رسد استفاده از کیتوسان برای افزایش عمر پس از برداشت قارچ و تجارت آن گزینه مناسبی است. این تکنولوژی بی خطر برای محیط زیست، به صورت یک لایه نازک با اسپری کردن، برس زدن، غوطه ور کردن، روی محصول ایجاد شده و به صورت یک مکانیسم حفاظتی باعث تنظیم انتقال اکسیژن، دی اکسید کربن و بخار آب می شود [1،5] و سرعت تنفس، تبخیر و زوال میوه را به حداقل می رساند. کیتوسان یک پوشش جدید خوراکی است که ساختمان چندقندی دارد و از واحدهای گلوکز آمین و ان-استیل گلوکز آمین (با اتصالات بتا 1 و 4) تشکیل شده است که از استیل زدایی کیتین (یکی از فراوان ترین پلیمرهای طبیعی) و از پوسته سخت پوستانی مانند خرچنگ و میگو بدست می آید [3،4]. این ماده غیرسمی، زیست تجزیه پذیر و نیز دارای خواص ضد میکروبی است [10]. نظر به اینکه قارچ تکمه ای در ایران به صورت تجاری تولید می شود، پژوهش جهت افزایش عمر انبارمانی آن ضروری است.

مواد و روش ها:

این پژوهش در سال 1390 در دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان انجام شد. این پژوهش به منظور بررسی تاثیر غلظت های مختلف کیتوسان بر خصوصیات فیزیکوشیمیایی قارچ خوراکی تکمه ای طی مدت 28 روز نگهداری در انبار سرد با دمای 1°C برای بررسی عمر انبار مانی انجام شد. شاخص های فیزیکی و شیمیایی شامل سفتی، محتوی مواد جامد محلول، کاهش وزن، اسیدیته قابل تیتراسیون، پهاش و پوسیدگی هر 7 روز یکبار در روزهای 0، 7، 14، 21، 28 مورد ارزیابی قرار گرفت. پژوهش به صورت فاکتوریل با 4 تیمار، 5 زمان در قالب طرح کاملاً تصادفی در 3 تکرار انجام شد. هر بسته شامل تعداد 5 عدد قارچ و در پوشش سلوفان قرار داده شد. غلظت های مختلف 0، 0/5، 1، 2 درصد کیتوسان استفاده شد. برای تهیه شاهد (کیتوسان صفر درصد)، یک لیتر اسید استیک 1 درصد تهیه شد و سپس pH را با سود 1 نرمال (NaOH) به 5 رساندیم و در آخر 2 سی سی توپین 80 به آن اضافه شد. برای تهیه کیتوسان 0/5 درصد لازم است اسید استیک یک در صد را آرام آرام به 5 گرم کیتوسان اضافه کنیم تا به حجم یک لیتر برسد. پس از حل شدن کامل کیتوسان در اسید، pH را با اضافه کردن آرام آرام سود 1 نرمال به 5 رسانده و در آخر همانند کیتوسان صفر، 2 سی سی توپین 80 به آن اضافه می کنیم [5]. برای تهیه کیتوسان 1 و 2 درصد همانند روش بالا عمل می کنیم. پس از تهیه کیتوسان قارچ ها را به مدت 5 دقیقه داخل کیتوسان قرار داده و سپس قارچها را در داخل آبکش قرار داده تا اضافه کیتوسان خارج شود و سپس فرصت می دهیم تا قارچ ها خشک شوند، سپس داخل فیلم پوششی سلوفان بسته بندی شدند. قارچ ها سپس در داخل انکوباتور با دمای 1°C درجه سانتیگراد انبار شدند. اندازه گیری خصوصیات فیزیکوشیمیایی قارچ ها در زمان شروع آزمایش (زمان صفر) و در زمان های 7، 14، 21 و 28 روز پس از انبار نمودن در دمای 1°C انجام شد. برای انجام محاسبات آماری از نرم افزار $\text{statistix}^{\text{a}}$ و برای انجام محاسبات جبری، ورود داده ها به سیستم و رسم نمودارها از نرم افزار اکسل (نسخه 2010) استفاده شد.

نتایج:

نتایج تجزیه واریانس داده ها نشان داد که اثر زمان در تمامی شاخص های مورد بررسی و اثر کیتوسان در تمامی شاخص های اندازه گیری شده به استثناء پهاش در سطح احتمال 1% معنی دار بود. همچنین اثر برهمکنش بین نوع پوشش و زمان نمونه برداری فقط برای شاخص کاهش وزن و پوسیدگی در سطح احتمال 1% معنی دار بود.

سفتی بافت: مقایسه میانگین اثر غلظت های مختلف کیتوسان بر سفتی بافت قارچ تکمه ای طی مدت نگهداری در انبار سرد (جدول 1) نشان داد، بیشترین میزان سفتی در قارچ های بسته بندی شده با غلظت کیتوسان 2 درصد (6/4 نیوتن) مشاهده شد. کمترین میزان سفتی نیز در شاهد (5/63 نیوتن) مشاهده شد و همچنین سفتی قارچ های بسته بندی شده با گذشت زمان کاهش یافت که این کاهش بین زمان های مختلف آزمایش معنی دار بود (جدول 2).

مواد جامد محلول: بررسی اثر غلظت های مختلف کیتوسان طی مدت آزمایش (جدول 1) نشان داد، بیشترین مواد جامد محلول در قارچ های تیمار شده با غلظت کیتوسان 2 درصد (4/31 درصد) مشاهده شد که با غلظت های 0/5 و 1 درصد کیتوسان تفاوت معنی داری نداشت. کمترین مواد جامد محلول نیز در تیمار بدون کیتوسان (3/85 درصد) مشاهده شد که با سایر غلظت ها تفاوت معنی داری داشت. میزان مواد جامد محلول قارچ ها با گذشت زمان به طور معنی داری کاهش یافت، و این کاهش به گونه ای است که مقادیر میانگین محاسبه شده در تمامی زمان ها با یکدیگر اختلاف معنی داری داشتند (جدول 2).

جدول 1- مقایسات میانگین اثر غلظت‌های مختلف کیتوسان بر خصوصیات فیزیکی شیمیایی قارچ خوراکی تکمه ای در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند تفاوت معنی داری در سطح 5 درصد بر اساس آزمون LSD

غلظت چیتوسان	سفتی	مواد جامد محلول	اسیدیته قابل تیتراسیون	کاهش وزن	پوسیدگی
(%)	(N)	(%)	(g/100ml)	(%)	(%)
0	5/63 ^c	3/85 ^b	1/94 ^c	17/03 ^a	2/36 ^a
0/5	5/92 ^{bc}	4/23 ^a	2/1 ^{bc}	15/7 ^b	0/707 ^b
1	6/19 ^{ab}	4/3 ^a	2/25 ^{ab}	14/55 ^b	0/707 ^b
2	6/4 ^a	4/31 ^a	2/4 ^a	10/96 ^c	0/707 ^b

ندارند.

جدول 2- مقایسه میانگین اثر زمان‌های مختلف نگهداری بر خصوصیات فیزیکی شیمیایی قارچ خوراکی تکمه ای

مراحل انبارمانی	سفتی	TSS (مواد جامد محلول)	اسیدیته قابل تیتراسیون	کاهش وزن	پوسیدگی
(روز)	(N)	(%)	(g/100ml)	(%)	(%)
0	7/34 ^a	5/9 ^a	3/7 ^a	a	0/7 ^b
7	6/77 ^b	4/75 ^b	2/32 ^b	9/33 ^b	0/7 ^b
14	6/26 ^c	3/87 ^c	1/97 ^c	15/05 ^c	0/7 ^b
21	5/57 ^d	3/44 ^d	1/64 ^d	18/99 ^d	0/7 ^b
28	4/24 ^e	2/9 ^e	1/22 ^e	29/42 ^e	2/77 ^a

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند تفاوت معنی داری در سطح 5 درصد بر اساس آزمون LSD
ندارند

اسیدیته قابل تیتراسیون: مقایسه میانگین اثر غلظت‌های مختلف کیتوسان بر اسیدیته قابل تیتراسیون قارچ تکمه ای (جدول 1) نشان داد، بیشترین میزان اسیدیته قابل تیتراسیون در قارچ‌های تیمار شده با غلظت کیتوسان 2 درصد (2/4 g/100ml) مشاهده شد که با سایر غلظت‌های کیتوسان به جز کیتوسان 1 درصد اختلاف معنی داری نشان داد. کمترین میزان اسیدیته قابل تیتراسیون نیز در شاهد (1/94 g/100ml) مشاهده شد. اسیدیته قابل تیتراسیون قارچ‌های تیمار شده با گذشت زمان کاهش یافت که این کاهش بین زمان‌ها معنی دار بود (جدول 2).

کاهش وزن: اثر غلظت‌های مختلف کیتوسان بر کاهش وزن قارچ تکمه ای (جدول 1) نشان داد، کمترین کاهش وزن در قارچ‌های تیمار شده با غلظت کیتوسان 2 درصد (10/96 درصد) مشاهده شد که با سایر غلظت‌های کیتوسان اختلاف معنی داری نشان داد.

بیشترین میزان کاهش وزن نیز در تیمار بدون کیتوسان (17/03 درصد) مشاهده شد که با سایر غلظت‌ها تفاوت معنی داری داشت. کاهش وزن قارچ‌ها با گذشت زمان به طور معنی داری افزایش یافت، و این کاهش وزن به گونه ای بود که مقادیر میانگین محاسبه شده در زمان های مختلف با یکدیگر اختلاف معنی داری داشتند (جدول 2).

پوسیدگی: بررسی اثر غلظت های مختلف کیتوسان بر میزان پوسیدگی (جدول 1) نشان داد، درصد پوسیدگی در قارچ های تیمار شده با غلظت های کیتوسان 2، 1 و 0/5 درصد یکسان بود و هر سه با شاهد تفاوت معنی داری داشتند. تغییرات پوسیدگی طی زمان نشان داد، درصد پوسیدگی قارچ ها تا 21 روز نگهداری در انبار یکسان بود ولی پس از آن به طور معنی داری افزایش یافت (جدول 2).

بحث:

گزارش شده است که استفاده از کیتوسان باعث افزایش عمر انباری می شود [7,11] که نتایج این تحقیق موید همین نکته است. نتایج تحقیقات غلام پور فرد و همکاران (2010) نشان داد که غلظت 2 درصد کیتوسان باعث افزایش محتوی اسید اسکوربیک، مواد جامد محلول، محتوی فنول و کلروفیل و افزایش عمر انباری فلفل دلمه ای طی مدت نگهداری در انبار شد [5]. جیانگ و همکاران با آزمایش کیتوسان بر روی قارچ شی تا که دریافتند که پوشش خوراکی کیتوسان در مقایسه با شاهد توانست کیفیت قارچ را افزایش و همچنین باعث گسترش عمر انبارمانی قارچ شی تا که طی مدت 16 روز نگهداری در انبار سرد شود. [6] نتایج حاصل از پژوهش حاضر نشان داد که استفاده از کیتوسان باعث بهبود تمام شاخص های اندازه گیری شده گردید و میزان این بهبود بسته به نوع غلظت کیتوسان متغیر بود بطوریکه که بالاترین میزان سفتی، مواد جامد محلول، اسید قابل تیتراسیون و کمترین کاهش وزن و پوسیدگی در قارچ های تیمار شده با کیتوسان 2 درصد و کمترین میزان آن در قارچ های تیمار شاهد مشاهده گردید که با نتایج گزارش شده توسط دیگران مطابقت دارد.

منابع:

- [1] Ardakani, M. D., Y. Mostofi and R. Hedayatnejad. 2010. Study on the effects of chitosan in preserving some qualitative factors of table grape (*Vitis Vinifera*) *Acta Horticulturae*. 877: 739-742.
- [2] Ares, G., C. Lareo and P. Lema. 2007. Modified atmospher packaging postharvest storage of mushrooms. review. *Fresh Product*. 1: 32-40.
- [3] Bautista-Banos, S., A. N. Hernandez-Lauzardo, M. G. Velazquez-del Valle, M. Hernandez-Lo pez, E. Ait Barka, Bosquez-Molina E. and Wilson C. L. 2006. Chitosan as a potential natural compound to control pre and postharvest diseases of horticultural commodities. *Crop Protection*. 25: 108-118.
- [4] Coma, V., A. Martial-Gros, S. Garreau, A. Copinet, F. Salin and A. Deschamps. 2002. Edible antimicrobial films based on chitosan matrix. *Journal of Food Science*. 67: 1162-1169.
- [5] Gholampour fard, K., S. Kamari, M. Ghasemnezhad and R. F. Ghazvini. 2010. Effect of chitosan coating on weight loss and postharvest quality of green pepper (*Capsicum annum L.*) fruits. *Acta Horticulturae*. 877: 821-826.
- [6] Jiang, T., L. Feng and X. Zheng. 2012. Effect of chitosan coating enriched with thyme oil on postharvest quality and shelf life of shiitake mushroom (*Lentinus edodes*). *Journal of Agricultural and Food Chemistry*. 60: 188-196.
- [7] Nath, A., B. C., A. Deka, R. K. Singh, D. P. Patel, L. K. Misra and H. Ojha. 2011. Extension of shelf life of pear fruits using different packaging materials. *Journal Food Science and Technology*. 49: 556-563.
- [8] Nerya, O., R. Ben-Arie, T. Luzzatto, R. Musa, S. Khativ and J. Vaya. 2006. Prevention of *Agaricus bisporus* postharvest browning with tyrosinase inhibitors. *Postharvest Biology and Technology* 39 272-277.
- [9] Singh, P., H. C. Langowski, A. AbasWani and S. Saengerlaub. 2010. Recent advances in extending the shelf life of fresh *Agaricus mushrooms*: a review. *Journal of the Science of Food and Agriculture*. 90: 1393-1402.
- [10] Wong, D.W.S., F.A. Gastineau, K.S. Gregorski, S.J. Tillin and E. Pavalth. 1992. Chitosan lipid films: microstructure and surface energy. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*. 40: 540-544.
- [11] Li X. H., Y. Y. Li, L. Zhang and X.L. Wang. 2010. Effects of modified atmosphere packaging of PE film with different thickness on quality of *Pleurotus nebrodensis*. *Advanced Materials Research*. 106: 371-374.

Edible coating of chitosan and its effect on storage life *Agaricus bisporus***R. Aminzade^{۱*}, A. A. Ramin^۲, F. Amini^۳ and M. Mobli^۲**^۱- Dept. of Horticultural Sciences, Esfahan University, Esfahan- Iran. ^۲- Dept. of Horticultural Sciences, Esfahan University, Esfahan- Iran. ^۳- Dept. of biology faculty of science, Arak University, Iran.

*Corresponding author

mushroom has a higher respiration rate when compared with fruits and vegetables. The chitosan coating for increase storage life of some fruits and vegetables are recommended. This research was performed to find the best chitosan concentration to increase the storage life of mushrooms as a factorial experiment in a completely randomized design with ۳ replication in ۱۳۹۱. Treatment were: ۰, ۰.۵, ۱ and ۲ percent of chitosan. Date of measurements were: ۰, ۷, ۱۴, ۲۱ and ۲۸ days after storage in ۱°C and humidity of ۹۰%. After each storage period, the mushroom were evaluated in terms of some physical and chemical properties. After treatment of mushrooms with chitosan they were packed with seledon. The effect of time on all traits were significant. The effect of chitosan on the all measured indices (except pH) was significant at one percent level of probability. The highest firmness, organic acid, soluble solid content and lowest weight loss and decay were observed in mushrooms treated with ۲% chitosan and the lowest above mentioned indices were recorded in the mushrooms packed without chitosan. Different concentrations of chitosan showed no significant difference in the case of decay index. The interaction between chitosan and time period were significant for loss and decay.

Keyword: *Agaricus bisporus*, postharvest, chitosan, storage life